

(Ο Γέροντας Παΐσιος προς τους γονείς Β')

Rahip Paisios'tan ana ve babalara

B

— Rahibim, kaç yaşından sonra çocukların alıcı (büyüklerinden gördüklerini yapan) olduklarına inanıyorsunuz ve de meydana gelebilecek aşırılıklardan zarar görmemeleri için biz ebeveyn olarak nasıl davranmamız gerekiyor?

— Birinci birinci çocuklar bizi kopyalıyorlar, hem de bebekliklerinden itibaren. O andan itibaren, saatlere yaptıklarımızı onlara da yapmamız gerekir. Zembeklerini, çekebildiği kadar çabuk kurarız. Sonra da yavaş yavaş, zorlamakla zembeklerinin kırılmaması için dikkatli oluruz.

— Çok defa bazı temel şeylere itaat etmeyip yaşlarına göre çok kötü bir şekilde tepki gösterirler. Israr etmek gerekmiyor mu, bilhassa da dindarlık konusunda?

— Bir şey iyi gitmiyorsa, her zaman bir yerde suç vardır. Bizim verdiğimiz örnekte suç olmasın? Evin içindeki kötü görüntüler, kötü işler ve oradaki kötü sözlerde suç olmasın?

Yine de, çocuklara dindarlığı sütle veririz, kuru gıdayla değil. Baskı ve emirle hiçbir zaman. Her şeyden önce de, örneğimizle.

— Kötü hareket durumlarında, dayak sonuç getiriyor mu?

— Bundan ne kadar kaçınabilirsek kaçınmamız gerek. Ne de o, sürekli “yapma, yapma”lar. Çocuğa, bir şeyi niçin yapmaması gerektiğini anlatmamız gerek. Sadece o zaman onu hesaplamaya götürebiliriz.

— Bunların tümünü, gücümüzün yettiğince, uygulamamıza rağmen, onlar zapt edilemez ve itaat etmez bir duruma geliyorlar. Belki de okuldaki arkadaş çevresinde suç vardır. Bizde de biraz suç vardır. Her şeye rağmen, bazen, biz de her sınırı aşıyoruz. Ne yapacağımızı bilemiyoruz.

— Bazen, işleri ayarlaması ve bir vidayı sıkması için tornavidayı İsa Mesih'e vermeliyiz. Her şeyi kendi yapmamız beklenmesin.

— Çocuk, kilise içindedir, fakat, belli yaştan sonra davranışını değiştirip oradan uzaklaşıyorsa, nasıl davranmamız gerekir?

— Sakin bir hâl ile. Çok ciddi bir şey yaparlarsa müdahale edelim. Küçük hatalarını görmezlikten gelem, ta ki, onları daha fazla kızdırmayalım ve böylece de durumu daha da kötüleştirmeyelim.

— Bir çocuk kötü arkadaş yüzünden evini terk ediyor ve bu arada da İsa Mesih'ten yeterince nasibini almamış ise, çünkü maalesef zayıfız, geriye dönme ümitleri var mı?

— Yanına sevgi aldı mı? Eğer evde sevgi varsa ve de çocuğun etrafını sevgiyle sarmışsak, kaçsa dahi, kötü arkadaşlarla irtibat kursa da, eğlencelere dalsa da, bir an gelecek ki dışarıda sevginin olmadığını

görecektir. Her yerde riyanın olduğunu görecek ve evine dönecek. Oysa, kin ve düşmanlığı hatırlıyorsa, dönüş yoluna yüreği varmayacaktır.

— Eğer İsa Mesih'i geç tanırsak, yani çocuklarımız büyümüşler ise, onları da Allah'ın yoluna koymak için ne yapmalıyız?

— Burada, sadece dua sonuç vermektedir. Büyük bir imanla, bu çocuklar için Allah'tan merhamet istemeliyiz, onlar, imansızlıkları için sorumlu değildirler. Sorumluluğun sadece bizim olduğunu kabul etmemiz gerekir. Gururumuzu kıralım ve gerçekten de tövbe edelim, Allah da onlara yardım edecektir. O'nun bir usulü vardır. Kurtulmaları için, muhakkak bir can yeleği onlara atacaktır.

D.G. Georgakis